

עפ"ת 5040/04 - ציון ג'רבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 14-04-5040 ג'רבי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט שירה בן שלמה
ציוון ג'רבי
עו"י ב"כ עוה"ד ארכ' רופא
המעורער:
נגד
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוה"ד אופיר פחימה
המשיבה:

פסק דין

ערעור על פס"ד בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה (כב' הש' מג' כהן), מיום 13.3.14, בתת"ע 10330-08-13, במסגרת הורשע המעורער, לאחר שמייעת הראיות, באיציאות לאור אדם ברמזור ובאי החלפת דיסקה יומית ודינו נגזר ל - 60 ימי פסילה ול - 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בהתאם להזמנה לדין ולכתב האישום, מדובר בעבירות שבוצעו בצומת כביש 553 למערב עם רח' הדקל, בכניסה לתל מונד. במהלך עדותו תיקן עצמו עורך הדו"ח לכינסה לרח' השקד, ועל כך אין חולוק.

קביעות ביום"ש קמא לעניין הכרעת הדין

בחכרעת הדין פרט ביום"ש קמא את עיקר גרסאות עדי התביעה וההגנה. ע"ת 1, אלמוג משה, עבד אותן יום באכיפת עבירות תנוועה יחד עם ניר אביב, ע"ת 2. אלמוג ערך את הדו"ח - ת/1 וتفس את הדסקה - ת/2. אביב ערך מזכיר נלווה לדו"ח תנוועה - ת/3.

השנתיים העידו כי הנידת עמדה בכביש 553 למערב בנתיב ימין מתווך שלושה, שניים לישר, לכיוון צומת בני דרו, והשער, שמאליה, לכינסה לתל מונד. הנידת עמדה באור אדם. בהתחלף לירוק בכיוון נסיעתם הבחינו במשאית המעורער פונה מהנתיב השמאלי, שמאליה, באור אדם. לאחר שנעצר נתקבש למסור את הרשויות ואת דסקת הטכגרף לביקורת. התברר שלא החליפה מיום קודם והיא נתפסה - ת/2. תגבורתו, כפי שנרשמה בדו"ח "נסעתי בירוק מהבהב. לא זכרתי להחליף את הדיסקה. יצאתי לסופר".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מטעם ההגנה העידו המערער, אשתו, מירב ג'רבי, וקרוב משפחה (גרוש של בת הדודה), חיים ג'רבי.

עיקר גרסתם, כפי המתואר בהכרעת הדיון, כי משאית המערער עמדה רכב שלישי בצדמת, באדם. לפני עמד רכב האשה. בצדמת מאחור עמד קרוב המשפחה, עמו שוחח אותה עת בדיורית. הניתנת, לדבריו, עמדה במקביל אליו. עת התחלף הרמזור לירוק בכיוון נסיעתם, למערב, החליף מבט עם השוטרים. בהתחלה הרמזור לכיוונו חצה את הצדמת באור ירוק מהבhab, בעוד אשתו חצתה לפניו. לגבי דיסקמת הטכוגרפ, טען שע"ת 1 ביקש לראות את עשרת הימים האחרונים ואלו הוצגו בפנוי. לאחר דין ודברים התעצבו, ترك את הדלת, זרקם למשאית, אך מבלי שהמערער שם לב נטל לעצמו אחת. המערער והאישה העידו על השפלתו. האישה, שראתה שהמערער לא נסע בעקבותיה חזרה למקום בו הורו לו לעזoor. להערכתה, הוא עבר בירוק מהבhab. קרוב המשפחה העיד שהמערער עבר בירוק מלא, שהניתנת חתכה אותו בעוברה בירוק מהבhab.

בימ"ש קמא, לאחר שהתרשם מהעדים ומהופעתם, ולאחר בחינת הראיות קבוע כי הוכח בפנוי, מעלה לכל ספק סביר, שהמערער עבר את העבריות שייחסו לו. "מול גרטטו שלמה והגינוי של השוטר עומדת גרטטו של הנאם שהועלתה בראשונה בחקירה הראשית...", כך לעניין דיסקמת הטכוגרפ. כן ראה בימ"ש קמא סטירה פנימית בדבריו, ובצדק, בציינו כי השוטר לקח דיסקה אחת מבלי שם לב אך בהמשך ציין "... כי השוטר שם בכיס והלך...". דבריו בדו"ח אף הם תומכים בעניין זה בעדות השוטר באומרו "לא זכרתי להחליף את הדיסקה". תגובהו אותה הבהיר. בתגובה לכתב האישום לא כפר בעבירה זו. בקשתו המאוחרת לכפור גם בה נדחתה ע"י ביהם"ש. בימ"ש קמא קבוע כי "מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי להעדי את גרטטו של השוטר על גרטטו של הנאם. השוטר עשה עלי רושם אמין ועדותיו הייתה תקינה," בהתיחס, כאמור, לדיסקמת הטכוגרפ.

לגביו האור האדום, צוין כי להבדיל מעדי התביעה שהוא במקומות לצורך אכיפה ועמדו באותו רמזור, במרקח שניתן להבחן הן באור האדום והן ברכב הנאם, אשת הנאם כבר חצתה את הצדמת ולא יכולה לראות את הרמזור בכיוונו, והעד הנוסף, שהוא צומת לפני, ספק אם יכול היה להבחן בו ובאור שדליך ברמזור בכיוונו. יתרה מכך, העיד שצתה בירוק מלא, להבדיל מעדותו לפיה חצתה בירוק מהבhab.

צוין, בנוסף, כי אין מחלוקת שמדובר אותה עת בטלפון "... דבר המעד כי יש יסוד להניח כי לא היה מרכז במלוא תשומת הלב בנהיגת". משכך, הורשע בסופו של יום.

טעוני הצדדים

בא כוחו טען שאין חולק כי עמד בנתיב לפניה שמאלה, ברמזור אדום, ממતין לשעת כושר לפנות. בטען בעל פה הוסיף מידע שלא נמסר בשום שלב באשר למופיע הרמזור. לדבריו, הרמזור ישר, בכיוון נסיעת הרכב המשטרתי, מתחלף 5 שניות לפחות להתחפות הרמזור הירוק, בכיוון נסיעת המערער, שמאלה. טען, משכך, שהניתנת המשטרתית כבר הייתה אמורה להיות בתחום הצדמת, לקרה סיום הח齐יה, באופן שהשוטר לא יכול היה לראות את הרמזור בכיוון נסיעת המערער.

טען שהמערער מכיר את הצומת, לאחר ומתגורר בקרבת מקום ועובד בו מידי יום, וכך לא יכול והתבלבל. טען לסתירות בין עדי התביעה באשר למצבם עת הבחינו בביצוע העבירה. אלמוג מסר שהחלו בנסיעה ובאביב העיד שמעדו. ציין שהאשמה הראשונה שהוטחה במערער הייתה ששותח בטלפון ורק לאחר שעדי התביעה הבחן בדיורית התקיחס לאור האדם ברמזו. מצא סטירה נוספת בעדויות השניים באשר להפרעה שנגרמה לתנועה ממול עת פנה המערער שמאללה, באור אדום, לטענתם. אלמוג רשם בדו"ח שהרכבים שהחלו לנוע מזרחה בנתיב הנגדי, שניים נאלצו לבلوم בחוזקה, בעוד אדום, בעוד אדום, לטענתם. בעוד אמר בעדותו "לא חזק" כי רק התחלף לירוק. הפנה נוספת לטעות בשם הרחוב אליו פנה ולמחיקות בדו"ח, בסעיף האישום.

הפנה לגרסת המערער לפיה בהתחלף האור בכיוון נסיעת השוטרים החליף עמו מבטים, "...נתתי לו צפוף קטן ואמרתי לו סע כי זה היה שוטר של משמר הגבול שאינו מכיר. בצורה חבירת..." ולאחר שהתחלף הרמזו בכיוונו לירוק, החל בנסיעה מיד נוצר. הפנה לחילופי הדברים, בהתאם לגרסתו, לפיה נטען תקופה כלפו שלא היה חגור, אך "כנשאך מודיע דבר בטלפון ורק בסוף צוין שעבר באדום.

noch האמור, כאשר הערכתו עדி התביעה לאור מופע הרמזורים בצומת כלל לא היו אמורים להבחן בו פונה שמאללה, עטר לזכותו, בסוברו כי רק בעקבות חילופי הדברים נרשם הדו"ח.

מנגד ביקשה ב"כ המשיבה לקבוע כי פסה"ד מנומך היטב, מבוסס על התרומות ועל עדות תקינה של עורך הדו"ח שהותיר רושם אמין, להבדיל מעדי ההגנה.

דין והכרעה

לאחר עיון בחומר הראיות במלואו, לרבות העדויות והמצגים, דין הערעור להידחות. אמן אין חולק כי המערער עדוי התביעה עמדו בצומת בהמתinem לאור יירוק ברמזו. אין גם חולק שהירוק בכיוון נסיעת עדי התביעה מתחלף קודם לכן של המערער. עפ"י הרישומים שערך ובהתאם לעדותם, בהתחלף הרמזו לירוק בכיוון נסיעתם "לפתע החלה המשאית לנסוע לאייה ופנתה שמאללה בנגדו לאור האדום... באותה עת התחלו רכבים לנוע מזרחה בנתיב הנגדי ושניים מהם נאלצו לבולם בחזקה כדי שלא להתנגש במשאית..." - ת/1. "המשאית החלה בפונה שמאללה תוך כדי שהיא גורמת לתנועה שבאה מולה... לבולם כדי לא להתנגש במשאית" - ת/3. אין חולק, גם בהתאם לעדויות הנאשם וקרוב משפחתו, שבשלב בו פונה שמאללה, הnidית החלה לנסוע בעקבותיו. בගל הסיכון, עפ"י עדות עורך הדו"ח, נרשמה הזמןה לדין.

לא קיימת סטירה ממשית בין עדי התביעה באשר למשיים אור בכיוונים לירוק. גם אביב העיד "עמדתי באור אדום והתחלתי לנסוע בעקבות האור הירוק". אלמלא המערער החל בנסיעה, כאשר להערכת אלמוג עשה כן עקב חוסר תשומת לב, מאחר ודיבר בטלפון, השניים אמנים היו עוברים את הצומת ולא היו נסעים בעקבותיו. השינוי שם הרחוב, השקי במקום הדקל, אינם יורד לשורשו של עניין, באשר אין חולק שהמערער נעצר ע"י השניים אחרי הצומת. גם החקירה בדו"ח אינה משמעותית, לאור העתקה לא נcona של סעיף האישום מחוברת נוסחי האישום, כפי עדות

ראיתי לבחון מקרוב את גרסת המערער וудיו. המערער כביכול נתן לשוטר צפוף קטן שיסע "... כי זה היה שוטר של משמר הגבול שאני מכיר. בזכורה חבירת...". Да עקא ואין המדובר בשוטר מג"ב והשוטר אף לא נחקר על כך ו/או על הנסיבות עם המערער. אלמוג העיד על עצמו כי הוא מפקח ית"מ של תחנת שדות. גם בדו"ח נרשם ייחידת תנוועה שרון ובפרטיו עורך הדו"ח דרגה - ית"מ, ת/1. בזיכרון הנלווה גם צוין ית"מ תחנת שדות - ת/3. רוצה לומר, המערער התבבל. אין מדובר בשוטרי מג"ב אלא מתנדבי תנוועה. ואולם, באופן מאוד תמורה גם עד ההגנה מטעמו, קרוב המשפחה, התבבל בעותה אופן בציגנו "... וראיתי אותו עבר את הצומת בירוק מלא ואת השוטר איך שהנאשם עבר ועמדו נידית של משמר הגבול מצד ימין... והנידית חצתה את הצומת וחצתה אותו...". העובדה שנייהם התבבלו מעוררת סימני שאלה.

המערער המשיך ותאר כיצד לאחר שנעצר אמר לו השוטר שאינו חגור והוא הצבע על החgorה. "הוא אמר לי אתה מתחכם איתי. הוא ביקש לראות 10 ימים אחרונים של הטכוגרפ". עדותם נמסרה תוך כדי, כאשר בשלב זה אמר "אני חטפתי שם השפה ומכות ובעגל זה אני נסער על מהهو שאינו לא עשית". מכות?! עורך הדו"ח כלל לא נחקר בעניין ולא נטען כי הוגשה תלונה במח"ש.

אשרו, מעבר לעובדה שהuidה שרצה בירוק מהבhab מה שלא יכולה לדעת מאחר וחצתה, בהתאם לעדותה, לפניו, "... והוא היה שלישי בזודאות והיה מהbab", uidah על פגיעה בו דока בשלב מאוחר יותר, אחרי התערבות השוטר השני ששאל "נו דבר בטלפון". "ואז עניתי לו דבר בטלפון אבל יש לו דבריות". לא ברור כיצד היא יכולה לדעת זאת. בשלב זה דיברה על פגיעה במערער "אח"כ השוטר נכנס אליו פגע קצת בנאשם ודחף אותו וטרק את הדלת... אני עמדתי קצת בצד וראיתי כי צוין מאד פגוע. עלייתו לאוטו ונסעתי הביתה". השוטר עלה למשאית, בהתאם לעדות המערער, בשלב הראשון, בו האישה עדין לא הייתה, אך שלא ברור מתי בדיק פגע בו. יתרה מכך, ככל שראתה אותו פגוע, תמורה התנהגו לה פיה עזבה את המקום מבלי לתמוך בו.

אם נשיר עם עדות המערער, רק אחרי חילופי הדברים בעניין הטכוגרפ הוא נשאל ע"י השוטר האם דבר בטלפון והשיב שעדיין מדבר ובקש מבן שיחו בצד השני של הקו לומר שלום. אז השוטר התעכבר וטרק את הדלת, לך טכוגרפ אחד מבלי שם לב "הוא שם בכיס והלך לנידית". בשלב זהה, לפי עדותו, בא השוטר השני ושאל האם דבר בטלפון. קרי, אחרי שככל שטרם כבר הוכחה ע"י השוטר הראשון. גם הוא, כמו אשתו, אמר "... ואשתי אמרה נכון אבל יש לו דבריות". לא ברור כיצד היא יודעת בכל שלב מה מעשי ומדובר היא עונתה. לדבריו, אז המשיך להשפיל אותו וגם באותו מעמד בכה. העיד שהשוטר, שזויה על ידו כשוטר מג"ב, טען "... אני עברתי באדם ואני סכנת נפשות". "... הוא בטוח שעברתי באור אדום". לגבי הטכוגרפ, אמר שהיתה לו_Disque במכשיר ומסר את נ/3.

בחקירה הנגדית, בשונה מהערכות בא כוחו, אמר "אחרי 30 שניות התחלף לי לירוק והתחלתי לנסוע". ככל שעדותם הייתה מדוקת, כדי לנסוע בעקבותיו היו צרכים עדי התביעה להמתין בצד, לפני הצומת, אך בשום שלב לא נטען שעשו כן.

בהתיחס לתגובה, כפי שנרשמה בדו"ח, "נסעתי בירוק מהבבא. לא זכרתי להחליף את הדיסקה. יצאתי לסופר". אישר את חלקה בלבד, את האמירה ולפיה נסע בירוק מהבבא. הבהיר שאמר שכח להחליף וגם לא הLN לסופר אלא לעובדה. על פניו הסיכי ששורט ישלב בתגובהו דברים שאמר עם-Callo שלא נאמרו על ידו נמור. האמירה אודות הדיסקה מלמדת גם על שום מה מלכתחילה לא כפר בעבירה זו ורק בהמשך ביקש להרחיב את כפирתו.

אשר לקרוב משפחתו, זה כביכול שמע את השיחה עם השוטר עד לשלב בו נשאל לגבי הדיבור בטלפון. עד אז, עפ"י עדות המערער, הם דיברו על החgorה ועל הטכוגרפ. ואולם, כל שידע קרוב המשפחה, שעמד עפ"י הנטען בזומרת אחורי - נ/4, שביקש רשיונות, דיבר על חgorה ועל דיבור בטלפון. אין כל התיחסות לטכוגרפ, להשפות ולחפות שחתף המערער אותה עת, עפ"י עדותן.

מן המקובל עולה חשש לתיאום ואי דיויקים דווקא בעדות המערער וудי ההגנה מטעמו, להבדיל מעדויות עד' התביעה שהותירו על בימ"ש קמא רושם אמיתי. משכך, אין מקום להתערב בנסיבות הכרעת הדין המרשעה.

ג"ד בימ"ש קמא

אשר לעונש, נטען לוותק נהיגה רב, כנרג משאית, אשר עובד מבוקר עד ערב. אב ל - 5 ילדים, נטול עבר פלילי, מצרפת יחיד. בימ"ש הופנה למכתב המעסיק שהוגש לבימ"ש קמא, מיום 13.8.14, לפיו יש לו אפס תאונות ואפס דו"חות ועבירות תנואה, ולמכתב האישה, מיום 14.3.14, יומיים לפני שימוע הכרעת הדין, לפיו הם חששים מההשלכות ככל שיורשע במה שלא עשה, באשר יותר נטול פרנסת.

ב"כ המשיבה הפנתה לעברו התעבורתי וביקשה לקבוע שהמתחם שנקבע בנסיבות ראיו והולם.

בימ"ש קמאקבע מתחם ענישה של פסילה למשך מספר חודשים וקנס של מאות עד אלף שקלים לצד ענישה צופה פני עתיד. נהיגה באור אדום, בנסיבות שאין בהן סיכון, הינה עבירה מסווג ברירת משמט שהעונש הקבוע בצדיה קנס בסך 1000 ל"נ.

בימ"ש קמא עמד על עבירות אל מול ותק נהיגה רב. הוציא רשותן בשנת 92 וצבר לחובתו 35 הרשעות קודמות מסווג ברירת משמט, למעט תאונת דרכים משנה 95. (במאמר מוסגר יzion שהעבירות דן דווחו באופן חלקו הן לגבי מהות העבירות והן לגבי העונש). בימ"ש היה עיר למכתבי האישה והמעסיק והפנה לפסיקה ולפיה **"דווקא באדם אשר נמצא שעותות רבות על הכביש, טמונה סכנה רבה יותר בפגיעה אחרים באם יתרשל ויש להביא גורם זה בחשבון"**.

معدויות עד' התביעה ואף המערער, בציינו כי עורק הדו"ח סבר בזמן אמרת שמדובר ב"סכנה פשוטה", עולה כי לא נפל פגם בזזה"ד המצדיק התעבורות, נכון אותו סיכון. שימוש בטלפון ניד באמצעות דיבורית אمنם מותר, אך גם מסיח את הדעת מהנעשה בכביש ועשוי לגרום לתאונות.

אשר על כן, הערעור, על שני חלקיו, נדחה.

פסה"ד ישלח אל הצדדים.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים.